

Така, като са свърши предисловието, ораторът си отри пота отъ челото. Всеобщо и голѣмо въсхваление засвидѣтелствува слѣдствието на великопипното му краснорѣчіе. Подиръ туй продължаваше пакъ :

“Кой слѣдователно, съграждани, бы са нѣкога усумнилъ за вѣчната трайность на туй прекрасно твореніе? Но при сичко туй, неизслѣдованы сѣхъ сѣдбытъ божіи! чужденецъ единъ, Амаликитянинъ, като видѣ славата и крѣпостъта на народа Израилскій, доде да излѣе на главытъ ни срамъ и поношеніе. Понска да рекътъ идущитъ родове за насъ тѣзи думы на пророка : “ и запусъ градътъ Арънощъ и Моавъ млѣкнѣ; стѣнытъ му са съборихъ, и въсторгъ обие Моава. „ Да, съграждани, нѣкой си Френець смѣи да си състави гнусенъ планъ да ны испѣди изъ къщѣята ни, да разори града ни, да на оголи отъ сичкытъ блага, насъ свободнытъ чада на Америка и да са настани тука господаръ и да рече : “ Тѣзи долина е моя, този градъ е мой, заради мене оросява Сіото тѣзи полета, заради мене мые полытъ на хълмоветъ, заради мене стадата пасжтъ по ливадытъ, и корабитъ принасятъ въ Огіо дърва, месо, жито и пріематъ произведеніята на островетъ.”

Туй като чу множеството на народа испуснѣ ужасно квиченіе и прѣсече краснорѣчіето на оратора. По благополучіе Бюсси, отишълъ на ловъ съ адвокатина си, бѣше на товъ часъ далечъ отъ града.